

σωζόμενον πλὴν μὲ πολλὰς μεταβολὰς καὶ ὡς πρὸς τὸ παίζειν καὶ ὡς πρὸς τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ σήμερον καλεῖται καὶ ὅτι.

Ἀφεντίνδα. — Παιγνίδιον, κατὰ τὸ ὅποιον περιέγραφον κύκλον καὶ στέκοντες μακρόθεν, ἔριπτον ὄστρακον· ὁ δὲ ῥίψας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κύκλου ἐνίκα.

Βασιλίνδα. — Παιγνίδιον κατὰ τὸ ὅποιον ἐν παιδίον γίνεται μὲ λαχνὸν βασιλεὺς καὶ προστάζει τὰ ἄλλα.

Διαγραμμισμός. — Παιγνίδιον κατὰ τὸ ὅποιον ἔπαιζον μὲ 60 λευκὰς καὶ μαύρας πέτρας. Ἡ Δάμα εἶναι λείψανον τοῦ διαγραμμισμοῦ.

Διελκυστίνδα. — Παιγνίδιον, εἰς τὸ ὅποιον ἕκαστος τῶν παιζόντων προσεπάθει νὰ ἐλκύσῃ πρὸς τὸ μέρος του τὸν ἄλλον ἐπέκειντά τινος γραμμῆς. Καὶ τοῦτο εἶναι ἐν χρήσει τὴν σήμερον.

Ἐλκυστίνδα. — Τοῦτο ἦτο παιγνίδιον κατὰ ὅποιον ἐπήγνυν κατὰ γῆς δοκὸν τρυπημένην εἰς τὸ μέσον· διὰ δὲ τοῦ τρυπήματος διεπερᾶτο σχοινίον, τοῦ ὁποίου τὰς ἄκρας ἐκράτουν δύο νέοι ἔχοντες τὰ νῶτα ἐστραμμένα πρὸς τὴν δοκόν. Ὁ δὲ ἐλκύσας διὰ τῆς βίας τὸν ἕτερον, ὥστε νὰ φέρῃ τὰ νῶτα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν δοκὸν ἐνίκα.

Ἐπιστρακισμός. — Τὰ παιδιά ἔριπτον ἐπὶ τῶν λιμνῶν ἢ θαλασσῶν ὄστρακά τινα μόνον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος οὕτως, ὥστε τὸ ὄστρακον ἐπὶ ἄλλα πολλάκις ἑωσὺ ἐβυθίζετο. Ἡρίθμουν τὰ πηδήματα, καὶ οὕτως τὸ ὄστρακον ἐπὶ ἄλλα περισσότερον, ἐκεῖνος ἐνίκα.

Ἐφετίνδα ἢ Φαινίνδα. — Εἰς τοῦτο τὸ παιγνίδιον οἱ παῖδες ἔπαιζον τὴν σφαῖραν τύπτοντες ἀλλήλους, πλὴν προσεποιούντο δεικνύοντες ὅτι ἤθελον νὰ κτυπήσωσι τινα καὶ αἰφνιδίως ἔτυπτον ἄλλον.

Ἰμαντελιγμός. — Ἐπαίζετο οὕτως· Ἐδίπλωνον λωρίον τι εἰς πολλὰς διπλόας καὶ ἔπειτα ἐνέβαλλον ξυλίνην περόνην, ὁ δὲ ἐπιτυχὼν τὴν πρώτην διπλὴν τοῦ λωρίου, ἐνίκα. Τοῦτο γίνεται ἀπαρallάκτως καὶ σήμερον ἔτι ὀνομάζεται λωρίον, (τουρκ) καὶ ὅτι.

Κυνδαλισμός. — Εἰς τὸ παιγνίδιον τοῦτο ἐπήγνυν πάσσαλον τινα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἔπειτα ἐκτύπων αὐτὸν μὲ ἕτερον πάσσαλον, ὁ δὲ ἐκβαλὼν δι' ἐνὸς κτυπήματος ἐνίκα.

Κολλαθισμός. — Κολλαθισμὸς ἐλέγετο, ὅτε τις ἐκλείε τοὺς ὀφθαλμοὺς μὲ τὰς ἰδίας αὐτοῦ χεῖρας, ὥστε νὰ μὴ βλέπῃ, ἢ ἐπιπτε τὰ 'πίστομα' ἄλλος δὲ τις κτυπῶν αὐτὸν ἔλεγε, «πότερος τετύπηται;» καὶ ἂν τὸν εὗρισκε, ἐνίκα. Καὶ τοῦτο ὠζεῖται τὴν σήμερον.

Ν. Π. Θ.

(Ἀκολουθεῖ).

Η ΕΜΜΑ ΛΙΣΣΑΥ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Περιγράφον τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῶν Ἰουδαίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 20)

Περὶ τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἡμέρας, ὁ Ἐλιέξερ ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν ἐνθα ἡ Ἰουλία κατῴκει. Ὅτε πρῶτον ἐξῆλθε τῆς ἀμάξης ἀνῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ραββίνου Ἰωσήφ Βίλνα τὴν ὁποίαν εὐκόλως εὑρον, ἀλλ' αὕτη κατεῖχτο ὑπὸ ξένων, παρ' αὐτῶν δὲ ὁ Ἐλιέξερ ἔμαθεν ὅτι ὁ γαμβρὸς του κατῴκει εἰς μακρινὸν καὶ ἀπόκεντρον μέρος τῆς πόλεως, πρὸς τὸν διηύθυναν. Ἐκπλαγείς καὶ δυσαρεστηθεὶς ἔσπευσεν ἐκεῖ· ἡ οἰκία ἦτο ταπεινὴ, ἐν ῥυπαρᾷ στενωπῷ καὶ ἡ γυνὴ ἥτις τοὺς ὠδήγησεν ἐκεῖ διηύθυνεν αὐτοὺς εἰς τὸ ὑπερῶν τὸ ὅποιον, εἶπεν, ἦτο ἡ κατοικία τοῦ Βίλνα, καίτοι οὗτος ὡς ἐπίστευεν αὕτη δὲν ἦτο ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ὁ Ἐλιέξερ μετὰ τινος δυσκολίας, ἀνῆλθε τὴν στενὴν καὶ σκοτεινὴν κλίμακα, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας του. Ἡ τρίτη κλίμαξ ἐφωτίζετο ὑπὸ σκοτεινοῦ φωτός καὶ ἀπέληγεν εἰς τὸ ὑπερῶν. Ἡ πρώτη θύρα ἡσφαλίζετο ὑπὸ ὑπερόγκου κλειθροῦ, ἀλλ' ἡ δευτέρα ὑπεχώρησεν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἐλιέξερ, οὕτω δὲ ἡ συνοδεία εἰσῆλθεν. Τὸ δωματίον ἦτο εὐτελὲς ἐπιπλωμένον, καὶ ἄνευ πυρᾶς, ἐπὶ δὲ μικρᾶς κλίνης κατέκειτο ἡ Ἰουλία ὠχρὰ καὶ ἐξηντημένη. Ὁ πατὴρ αὐτῆς ἔστη ἐξ ὀργῆς, ἀλλ' ἡ Βιολέττα ὤρμησεν ἐν ἀγωνίᾳ καὶ δακρύβρεκτος εἰς τὴν κλίνην τῆς θυγατρὸς τῆς, ἥτις ἠτένιζεν ἀγρίως ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτων προσώπων ἐπὶ τινα στιγμήν, εἰτα δὲ ἐβυθίσθη ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου τῆς ἐξηντημένη καὶ ἀναίσθητος. Ἡ ὑπὸν ἡτρία τῆς Βιολέττας, ἡλικιωμένη Ἰουδαία, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ τροφὸς τῆς Ἰουλίας, ἔσπευσεν ἐμπρὸς νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀσθενῆ. Τὴν στιγμήν ταύτην γραῖα γυνὴ σεβασμία κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἰσῆλθε καὶ παρ' αὐτῆς ὁ Ἐλιέξερ ἐζήτησεν ἐξήγησιν· αὕτη ἀμέσως ὁμολόγησεν ὅτι ἦτον ἡ ἄγνωστος ἐπιστολογράφος καὶ ἡ ἰδιοκτῆτις τῆς οἰκίας. Αὕτη ἔγραψεν ἐκ λόγων τῆς καθαρωτέρας φιλάνθρωπίας, ἔχουσα ἀφορμὰς νὰ φοβῆται ὅτι αἱ στερήσεις τὰς ὁποίας ἡ Ἰουλία καθεκᾶστην ὑφίστατο θὰ κατέστρεφον τὸ ἀσθενὲς αὐτῆς σῶμα, τὸ ὅποιον ταχέως ἐβαιεν εἰς ἐξάντησιν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης. Καίτοι ὁ Βίλνα ἦν ἀναμφισβητήτως πλούσιος καὶ ἐντελὲς ἱκανὸς ὥστε νὰ ἐπιτρέψῃ τῇ συζύγῳ του πολυτελεῖ βίον, ὅμως τοσαύτη ἦν ἡ φιλαργυρία καὶ γλισχρότης αὐτοῦ ὥστε ἠρνεῖτο τὰ μάλλον ἀναπόφευκτα.

Δεκαπέντε ἡμέραι εἶχον παρέλθει ἀφότου εἶχε γεννησὶ τέκνον, τὸ ὅποιον δὲν ἐπέζησεν ἐπὶ μακρόν, ἢ ἡ ἀσθενὴς μήτηρ οὐδὲ πυρὰν ἐπατρέπετο νὰ ἀνάψῃ, μεθ' ὅλην τὴν δριμύτητα τοῦ ψύχους. Ἡ κυρία Αὐστὶν ἐπέρανε τὴν ἀφήγησιν ταύτην διὰ τῆς παρατηρήσεως ὅτι αὕτη κρῶρα ἐπεσκέπτετο καὶ παρεμύθει

τὴν ἀσθενῆ, ἀλλ' ὁ Βίλνα δὲν ἤθελε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν προσέγγισιν αὐτῆς ὅτε ἦτον ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἡ Ἰουλία δὲν ἠδύνατο νὰ πεισθῇ νὰ ἐγγίσῃ θρεπτικὴν τροφὴν ἐὰν αὕτη παρεσκευάζετο ὑπὸ χριστιανοῦ. Ἡ ἐπιμελὴς περιποίησις τῆς Βιολέττας καὶ τῆς ὑπηρετρίας τῆς Μιρίαμ ἐπανάφερον τὴν λειποθυμήσαντα Ἰουλίαν, καὶ ἀνακουφισθεῖσα ὑπὸ ἀφθονοῦ ῥοῆς δακρύων, ἠδυνήθη νὰ χαιρετήσῃ τὴν οἰκογενεῖάν της καὶ προσεπάθησε νὰ καταπραῦνῃ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμωθέντος πατρός της. Ἀλλ' οὗτος οὐδόλως ἤθελε νὰ προσέξῃ εἰς αὐτὴν, καὶ ἀνέμενε ἀνυπομονῶς τὴν ἐπάνοδον τοῦ χαμερμοῦς συζύγου της. Ἐν τούτῳ, τῇ διαταγῇ αὐτοῦ ἀνήθθη ἡ θερμάστρα ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν του, καὶ τὸ τέιον προητοιμάζετο ὑπὸ τῆς Κ. Αὔστιν, ὅταν ὁ Βίλνα ἐπέστρεψεν. Ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ἀπροσδοκῆτων καὶ οὐδόλως ποθυμῶντων ξένων του, ἐπὶ στιγμὴν ὠπισθοπώρησεν ἐν φαινομένῃ συγχύσει· ἀλλὰ ταχέως ἀναλαβὼν ἐκ τῆς συγχύσεως, προὐχώρησε καὶ προσέφερε τὸν συνῆθη χαιρετισμὸν εἰς τὸν Ἐλιέξερ. Ὁ χαιρετισμὸς οὗτος καλούμενος Σ Ὑ λ α μ Ἀ λ ι χ ἄ μ ἦτοι «Εἰρήνη ἐπὶ σέ», γίνεται διὰ τῆς τάσεως τῆς δεξιᾶς χειρὸς πρὸς τὸν χαιρετῶμενον. Τοῦτον ὅμως ἀπέκρουσεν ὁ Ἐλιέξερ ὀργίλως, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ εὐμενὴς Βιολέττα ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ὅταν οὗτος ἐπειράθῃ νὰ τὴν χαιρετίσῃ. Ἡ εἰσόδος τῆς Κ. Αὔστιν μετὰ τοῦ δίσκου ἐφ' οὗ ἦν τεθειμένον τὸ τέιον διέκοψεν ἐπὶ στιγμὴν τὴν ἐγχειρομένην ἔριδα· ἀλλ' ἀφοῦ οἱ κεκμηκότες ὁδοιποροὶ ἔλαβον ἀναψυχὴν καὶ ἡ ἀγαθὴ γυνὴ εἶχεν ἀποσυρθῇ, ὁ Ἐλιέξερ μὲ ὅσον ἦν αὐτῷ δυνατόν ἤσυχον τρόπον, ἐζήτησεν ἐξήγησιν παρὰ τοῦ Βίλνα περὶ τῶν λόγων δι' οὓς ἐνοικίασε τὴν οἰκίαν του, καὶ ἐστέρησεν οὕτω τῶν συνήθων ἀναγκαίων γυναῖκα εἰθισμένην εἰς τὴν ἀπόλαυσιν πάσης περιποιήσεως τὴν ὁποῖαν ἡ ἀφθονία δύναται νὰ χορηγήσῃ καὶ ἥτις ἔφερον αὐτῷ σημαντικὸν μέρος χρημάτων καὶ πολυτίμων κοσμημάτων. Εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα ὁ Βίλνα ψυχρῶς ἀπήντησε ὅτι εἰς οὐδένα ὤφειλε λόγον περὶ τούτου· ἡ πολυτέλεια τῆς οὐσίας ἀπῆλυσεν ἡ Ἰουλία· Αἴσαι οὐδεμίαν σχέσιν εἶχε πρὸς τὸν τρόπον τοῦ ζῆν τὸν κατὰλληλον τῆς Ἰουλίας Βίλνα. Ἐὰν ὅμως ὁ Ἐλιέξερ ἐπρωτίμα νὰ πληρώσῃ αὐτῷ ἐτήσιον ποσόν, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπροσδιώρισε, ἠδύνατο νὰ λάβῃ ὀπίσω τὴν θυγατέρα του ἅμα ὡς ἤθελε νομίσῃ ἀναγκαῖον. Οὐδόλως ὅμως ὁ ἀχρεῖος φιλάργυρος συγκατένευσε νὰ λύσῃ τὸν δεσμὸν τῆς Ἰουλίας διὰ διαζυγίου· ἐὰν δὲ δὲν παρεδέχετο τοὺς ὅρους τούτους· ἠπειλῶσε τὸν Ἐλιέξερ ὅτι ἤθελεν ἐπιβίβασθῇ διὰ τὴν Πολωνίαν, ὅπως μὴ εὐρεθῇ πάλιν εἰς τὴν θέσιν νὰ ἴδῃ τόσον δυσάρεστους ἐπισκέπτας. Ἡ τελευταία αὕτη νύξις ἔσχε τοιοῦτον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῆς Βιολέττας ὥστε ὁ Ἐλιέξερ ἐπὶ τέλους ἤλθεν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ ἀναξίου ὄντος καὶ συνεφώνησε νὰ πληρώσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσόν καθ' ἑξαμηνίαν ὑπὸ τὸν ὅρον ἡ Ἰουλία νὰ κατοικῇ πάντοτε ὑπὸ τὴν πατρικὴν στέγην καὶ ὁ Βίλνα νὰ μὴ πειραθῇ ποτὲ νὰ ἐπισκεφθῇ

ἡ γράψῃ εἰς αὐτήν. Ἡ νύξ εἶχε ἱκανῶς προχωρήσει πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἔριδος, ὅταν ἡ φιλόξενος Κ. Αὔστιν προσήνεγκε κλίναν διὰ τοὺς ξένους, τὰς ὁποίας εὐγνωμόνως ἐδέχθησαν, ἀλλ' οὐδόλως ἡ Μιρίαμ ἐπείθετο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ δωμάτιον τῆς ἀγαπητῆς αὐτῆς κυρίας. Ὀλίγων ἡμερῶν περιποίησις καὶ κατὰλληλος τροφή κατέστησαν ἱκανὴν τὴν Ἰουλίαν νὰ κινηθῇ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς ὠδήγησεν αὐτὴν εἰς δωμάτια τὰ ὁποῖα ἐνοικίασεν εἰς τὴν οἰκίαν σεβαστῆς Ἰουδαϊκῆς οἰκογενείας ἑωσὺ δυνηθῇ νὰ ἀντίσχη εἰς ὁδοιπορίαν καὶ μεταβῇ εἰς τὴν πόλιν. Ἡ ἐπομένη αὐτοῦ φροντίς ἦτο ν' ἀνταμείψῃ τὴν Κ. Αὔστιν, ἀλλὰ δὲν ἤθελε αὕτη νὰ δεχθῇ τι παρ' αὐτοῦ, διακνηρύνουσα ἑαυτὴν ἱκανῶς ἀνταμιφθεῖσαν ἐκ τῆς βελτιώσεως τῆς ὑγείας τῆς Ἰουλίας.

Ἡ ἀγέρωχος καρδιά καὶ προληπτικὴ διάνοια τοῦ Ἐλιέξερ ἀνεστατώθη ἐπὶ τῇ μόνῃ ιδέᾳ ὅτι ὀφείλει ὑποχρέωσιν εἰς Ναζωραῖαν, καὶ ἐξηκολούθησεν ἐπιμένων, ἑωσὺ αὕτη ἀπῆντησεν ὅτι δὲν ἤθελε νὰ πληρωθῇ διὰ πρᾶξιν φιλανθρωπίας πραττομένην ἐν ὀνόματι καὶ χάριν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον ἐμίσει ἐτελείωσεν ἀμέσως τὴν ἔριδα, διότι ὁ δεισιδαίμων Ἰουδαῖος δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τοσοῦτον ἀσεβεῖς λέξεις, καὶ ταχέως ἐγκατέλιπε αὐτὴν ὅπως μὴ ἀκούσῃ πλέον αὐτάς.

Οἱ Ἰουδαῖοι μετὰ τῶν ὁποίων ἡ οἰκογενεῖα τοῦ Αἴσαι κατέφυγε προσωρινῶς εὐγνωμόνησαν διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἐλιέξερ, διότι δὲν εἶχον τὸ μέσον νὰ λάβωσι ζωϊκὴν τροφὴν ἐμὴ μόνον ἐκ Πλυμούθης, ἀπεχούσης δώδεκα μίλια καὶ οὗτος εἶχε τὴν ἄδειαν νὰ φονεύῃ ζῶα καὶ ἔφερον αὐτὴν μεθ' ἑαυτοῦ μὲ τὴν μάχαιραν ἧς ἐπετρέπετο νὰ γίνῃ χρῆσις πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον.

Ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι οἵτινες δὲν ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ φονεύωσι ζῶα πρὸς τροφὴν κατοικοῦσιν εἰς μακρινὸν μέρος, ὑποφέρουσι πολλὰς στερήσεις, διότι εἰσὶν ἠναγκασμένοι νὰ τὴν προμηθεύωνται ἐξ ἀπομακρυσμένων μερῶν ἀντὶ ἀδράς διαπάντης. Εἰς τοιούτους ἐπομένως ἡ ἀφίξις προσώπου ἔχοντος τὴν ποθυμῶμενην ἄδειαν εἶναι εὐπρόσδεκτος ἐπίσκεψις. Ὀλίγοι Ἰουδαῖοι ἔχουσι τὴν τοιαύτην ἄδειαν αὕτη εἶναι θρησκευτικὴ τελετὴ, καὶ ἀπαιτεῖ ραββινικὰς καὶ κατὰ παράδοσιν γνώσεις. Τὰ ὀπίσθια τοῦ ζώου οἱ Ἰουδαῖοι δὲν μεταχειρίζονται καίτοι ἰδιαίτερων μερῶν ἐκ τούτων δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις ὅταν φλέβές τινες ἐξαχθῶσιν.

Τρεῖς ἐβδομάδες παρήλθον πρὶν ἢ ἱκανῶς ἀναλάβῃ ἡ Ἰουλία ὥστε νὰ ἐπιστρέψῃ. Τὴν πρωτὰν τῆς ἀναχωρήσεώς των, ὁ Βίλνα ἐζήτησεν ἰδιαίτερον ἀκρόασιν παρὰ τῆς συζύγου του. Τί ἐγένετο ἐν τῇ συνεντεύξει ἐκείνῃ, διαρκεσάσῃ ὥρας τινάς, οὐδόλως ἐγνώσθη μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ Ἰουλία ἔπνεε τὰ λείσθια, τὸ ὁποῖον τότε μόνον εἰς τὸν πατέρα αὐτῆς ἀνεκινώθη. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μετὰ λαγυλῶν κατέλαβε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, ἦτο πάντοτε πένθος ἀφρημένη καὶ δειμαλέα· ἐγκαταλείψασα

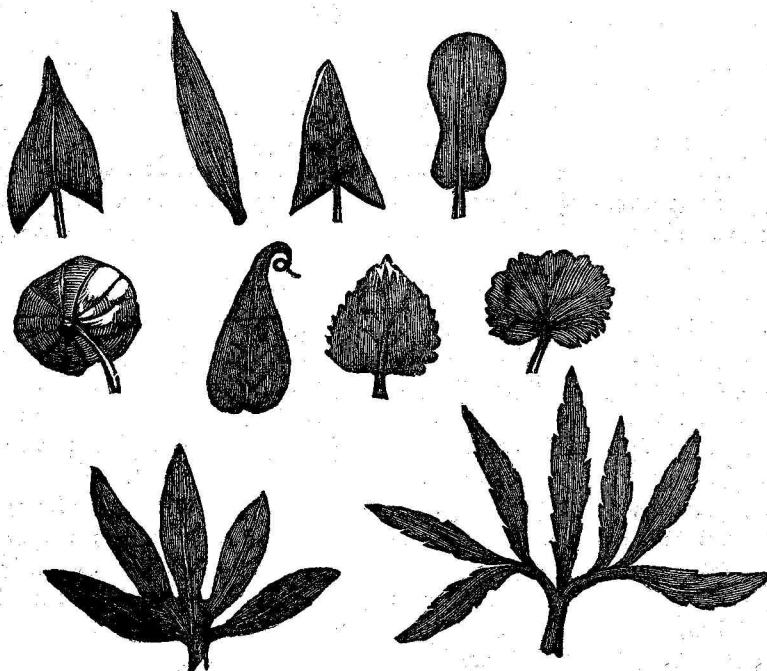
δὲ τὴν κοινωνίαν, τοσοῦτον ὅσον καὶ ἡ μάμμη αὐτῆς Λεΐλα, ἐφαίνετο ἀπορροφηθεῖσα εἰς θρησκευτικὰς τελετὰς καὶ αὐστηρότητας αἰτινες καθεκάστην ἀφήρουν ἰσχὺν ἀπὸ τοῦ ἀσθενοῦς αὐτῆς σώματος καὶ ἠπειλοῦν νὰ κόψωσι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὸ εὐθραυστον νῆμα τῆς ἀσθενοῦς αὐτῆς ὑπάρξεως, οὐδὲ οἰαδήποτε παράκλησις ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ ὥστε αὕτη νὰ διακόψῃ τὴν αὐστηρότητα ἣτις ἔφρεν αὐτὴν εἰς αὐτοθυσίαν.

Ἐπιστροφῆς τῆς οἰκογενείας ἐκ τοῦ Δεδονοσχάϊρ, ὁ Ἐλιέζερ εὔρεν ἔγγραφον παράστασιν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἀννης, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ νὰ θέσῃ τὴν Ἑμμαν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Κ. Ρῶσσελ. Τὸ ἔγγραφον ὑπεγράφη ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Ῥαβίνου Κόλμαρ ὅστις ἐν ὑστερογράφῳ εἰδοποιεῖ αὐτὸν περὶ τῶν κακῶν συνεπειῶν αἰτινες ἠδύναντο βεβαίως νὰ προκύψωσι· ἀλλὰ τὸ ἔγγραφον οὐδὲν ἕτερον ἔσχεν ἀπο-

φραιότητος αὐτῶν. Ὅταν ὁ χειμὼν παρέλθῃ πόσον θελκτικὸν δι' ἡμᾶς εἶναι νὰ θεώμεθα τὰ δένδρα καὶ τὰ φυτὰ ἐξάγοντα τὰ φύλλα των. Τὸ χλωρὸν αὐτῶν πράσινον χρῶμα εἶναι ἀληθὴς τροφή τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν.

Ἐνθυμείσθε ὅτι εἵπομεν περὶ τῶν ποικίλων σχημάτων τῶν ἀνθέων. Ὁ πλάστης ἐποίησε τὴν αὐτὴν ποικιλίαν εἰς τὰ σχήματα τῶν φύλλων. Ἐπιθυμεῖ νὰ ποιῇ ὡραῖα πράγματα εἰς μεγάλην ποικιλίαν χάριν ἡμῶν. Ἐνταῦθα παραθέτομεν σχήματά τινα φύλλων, ὅπως δεῖξωμεν τινὰ τῶν ποικίλων αὐτῶν εἰδῶν.

Τὰ διάφορα σχήματα τῶν φύλλων δέον νὰ κινῶσι τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν. Πολλοὶ οὐδόλως φροντίζουν περὶ τοῦτου, καὶ ἐπομένως οὔτε δύνανται νὰ διαγινώσκωσι ἕκ τινος δένδρου ἕκαστον τῶν φύλλων προέρχεται. Ἡ ἐπισταμένη ἐξέτασις τῶν φύλλων καὶ ἡ



τέλεσμα ἐπὶ τοῦ Ἐλιέζερ ἢ νὰ κρατύνῃ ἐν αὐτῷ τὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ οὐδόλως ἀπήντησεν, ἀλλ' ἔκαμε τὰς ἀναγκαῖας προετοιμασίας νὰ ἀποστείλῃ τὴν Ἑμμαν εἰς τὸ σχολεῖον μετὰ τὴν λήξιν τῶν διακοπῶν. (ἀκολουθεῖ).

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΙΣΤ'.

Τὰ σχήματα τῶν φύλλων.

Πολλὰ δένδρα καὶ θάμνοι ἀπογυμνοῦνται πάντων τῶν φύλλων αὐτῶν τὸ θέρος, καὶ μένουσι ψιλὰ μέχρι τῆς παρελεύσεως τοῦ χειμῶνος. Ὁ ἀῖσθάνομεθα λίπην ἐὰν ἔμενον ἄνευ φύλλων καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Μία χρῆσις τῶν φύλλων εἶναι νὰ εὐαρεστῶσι ἡμᾶς διὰ τῆς

ἀνεύρεσις τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου εἶναι ἐνδιαφέρουσα ἔρευνα. Τὰ φύλλα δὲν εἶναι μόνον ὅπως τέρπωσι τὴν ὄρασιν ἡμῶν ἀλλὰ χρησιμεύουσιν ὅπως δι' αὐτῶν διαγινώσκῃ τις τὸ εἶδος τοῦ δένδρου εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

Κατὰ τὸ «Ἀθήναιον» τοῦ Λονδίνου ὁ Δρ. Σχλίεμανν προτίθεται ν' ἀνασκάψῃ τὸν Ὀρχομενὸν κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χειμῶνα λαβὼν τὴν περὶ τούτου ἀδειαν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ὅσον οὐπω ἐκδοθήσεται καὶ τὸ σπουδαῖον αὐτοῦ ἔργον ὁ «Ἴλιος» τὸ ὁποῖον πλὴν τῆς ἐνδιαφερούσης ὕλης θέλει περιέχει καὶ μέγιστον ἀριθμὸν εἰκονογραφιῶν.